

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convvlvio Calvmniarvm Vlrichi Veleni Minhonensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse cauillatur**

Fisher, John

Antwerpiae, 1522

Persvasio Qvartadecima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Quā incaute
colligit Velen.

Actuum vlti.

Qui siā non p̄spicit q̄ in eptissime dialecticatur Velen,
noster, colligere molitus, petrū nunq̄ Romæ fuisse, ex eo q̄
Lucas aduentū Pauli Romā, describens, nullā de petro fecis
fē mentionē. Sed heus, bone Velen, legis ne apud Lucam
ultimo capite, q̄ quum audissent fratres de Paulo, prodie-
runt in occursum ei⁹, vsc̄ ad Appij forū, ac tres tabernas.
Et qui scis, an inter istos fuisse Petrus, pr̄sertim quū in dīs
criminatim oēs appellari fratres cōsueuerunt? Sed inquiet,
Tum expressisset Petrū noīatim. Nihil oportet. Nā & ali-
os possum cōmemorare tibi locos, quibus ita nō facit. Sed
neq̄ deinceps ad finē vsc̄ libri cuiusq; alterius, pr̄ter q̄ vni
us Pauli, nomenclaturā apposuit, quum non sit dubium vi-
ros egregios & insignes in ea nihilominus fuisse multitudi-
ne. Sed iam abunde satis eneruatur ista Calumnia.

PERSVASIO Q VARTA DECIMA.

Circiter vīgesimū septimū post ascensionem Christi
ad patrē, ac Nenoriani imperij quartū aut quintū annū,
petrū Romæ nondū fuisse, id iā tā manifestū, q̄ quod mā-
nifestissimū est. Sed quia neq; vltimo Neronis anno, hoc
est post passionē Christi, & ei⁹ ad parētis dexterā ascēsio-
nē tricesimo septimo illic venire potuerit, hoc deducitur;
Q m̄ Paulus e manib⁹ Neronis elapsus in Hispaniam, vt
Lyra & alij quidā volunt, & p̄tes occidentis iter adorna-
uerat. Eius em̄ intentionis Apostolū fuisse, etiam cū Ro-
manis literas scripserat certū est. Peractis at ibi decēānis,
rursum ad Neronis man⁹ deuenit, & mortē accelerare vi-
dēs, scripto timotheū cōmonefacit, vt allūpto secū marco
Romā lese recipiat, eo q̄ p̄ter Lucā, null⁹ iā ei residu⁹ fue-
rit collega. Sed quō tuis dictis, mi Paule, fidē habere po-
tero, cū tota hæc Romana colluuiet, a secūdo Claudi⁹ an-
no vsc̄ ad finē imperij Neroniani, Petrū p̄petuo Roma
durasse exerta voce p̄clamet: Qui ergo fieri potuit ut lo-
lus cū Luca Romæ fueris? O doctor gentium facile id tuę
credo veracitati, Petrū Romæ nunq̄ te vidisse, & alijs re-
cedentib⁹, solū cū Luca remansisse. Nihil me mouent ver-

ba sacrae scripturae tyranos, qui Christi, ac tua dicta ad
ulterare, sed dissimiliter substituere in deliciis habent, Ceteri
eadem epistola scribit, De misericordiam domini Onesiphori
domui, quia saepe me refrigerauit, & catenam meam non eru-
buit, sed cum Romam venisset, solicite me quæsiuit, & inue-
nit, det illis dominus inuenire misericordiam a deo in illa die, Non
obscurum est ex his verbis, quantæ gratitudinis erga eos fuit
rit Apostolus, qui officium aliquid in eum contulerint, ut non
possit hic satis gratulari, ac si gaudiū verbis exprimere,
quod ei conciliauerat Onesiphorus suo aduentu, qui peregre
veniens, non tamen coquieuit, donec hunc inuenisset. Potuit
certe Onesiphorus hinc Petro, si tunc fuerat Romae, certi-
or effici, quo loco et Paulus Romae se se continuerit, & libe-
ratus fuisset multum anxia illa solicitudine, qua paulum hinc
inde per Romam discurrendo inuestigauerat. Mirum, si pau-
lus neminem praeterit, a quo aliquid plentiscerit beneficium,
quod petrum Romanum, ut aiunt, incolam, suum nunquam scribit ad-
uisitasse carcerem, quem tamen amantissimum sui spiritus habuerat fra-
tre, nem pe a quo in Catholica illa sua Paulus charissimus
nominatur frater. Quoniam obrem verissimum est ad ultimum
viscum Neronis annum petrum Romam non fuisse, cum nec salue-
re iubens Timotheum, fratrem qui Romam tunc aderant no-
mine, petrum admemoret. Salutant te Eubulus & Pedens
& Linus & Claudia, & fratres omnes. Non video, cur ex idibus
tria supprimere Petri nomen voluisse, cuius alioqui sem
per fuerat obseruatissimum. Quoniam circa viginti & quinque
annos Romam egit, quoniam a Nerone passus est, cum nec sub eius
imperio venire quoque illac potuerit.

CALVMNIAE QVARTAEDE CIMAE SVMMA.

In secunda ad Timotheum epistola, commonefacit eundem
Paulus, quatenus assumpto secundo Marco, Romam se se recipiat,
eo quod preter Lucam, nullus iam ei residuit esset collega.
Quod sane verum esse non potest, modo Petrus fuisset Romam.
Sed neque Timotheum saluere iubens fratrem noie, qui Rome

ij. Timo, vlti.

ij.Petri,iiij.

tum fuerant Petrum admemorat, quū alioqui Paulus Petri fuerat obseruātissim⁹, & is vicissim in catholica illa sua, paulū charissimū nominauerat. Debuit itaq; vel ob hāc ratiōnē, Petrus humanitatis aliquod officiū exhibuisse Paulo, atq; is vicissim illius officiū meminisse quū ad Timotheum scripsierit, quemadmodū & meminit Onesiphori, q; se studiosius Romæ quæsierit, quæsitumq; tandem inuenierit,

RESPONSIO.

Consueta diale
ctica Veleni.

ij.Timo.i.

Actuum.xvi.

ij.Timo,iiij.

Philip.i,

Pergit Velenus in sua cōsueta dialectica, subinferre sti
dens, Petru ex eo Romæ nō fuisse, q; quū paulus datus
ad Timotheū literis, a noīatis aliquot fratribus eis salu
tē diceret, nihil omnino de Petro sit locutus. Sed hanc futi
lem dialecticā nos ante sepius explosimus. Necq; enim quū
ad Ephesios (vt ante diximus) ipse Paulus scriberet, quanq;
præsentem habuisset Timotheū, quē & illis ante p̄fecerat,
nequaq; tñ eius noīe salutauit eosdem, sed necq; ipsius villo
verbulo meminīt. Qz autē in illa epistola, potius Onesiph
ori q; Petri meminisset, in causa fuit, q; ille tum Ephesi domi
ciliū habuerit, vbi & Timotheus est cōmoratus, sed & fue
rat vtriq; valde familiaris. Porro Timotheus an Petro no
tus fuisset, obscurū est, quum ille nō ante fuerat circuncisus
q; Petrus ex Iudea cōmigrasset. Nā post Barnabæ & Paulo
separationē, venit Timotheus in noticiā Pauli, vt in Actis
xvi, capite traditur. Sed iam reliquū est, vt priorē huius ca
lumniæ partē diluamus, in qua recenset aduersarius, dixi
se Paulum, q; præter Lucam, nullus iam Romæ residuus el
collega fuerit. Vnde & colligere molitur, nec Petrum fuisset
Romæ. Nā si Romæ fuisset petrus, paulus eū haud dubie
collegam habuisset. Cæterū paulus nequaq; id dixit, nem
pe se non habuisse collegā Romæ, sed ita, Lucas mecum ēlo
lus. Quid yō p̄ hāc yba paulus intelligi voluit, iam disqui
ramus. Prīmū, non intellexit, q; nulli tum fuissent alij chris
tiani Romæ, præter seipsum & Lucam. Necq; em̄ credibile
est, quū tanta multitudo iam pridē ad Christū fuisset cōuer
sa (quā rem & paulus ipse testatur ad Philippenses) q; sā om

nes essent auersi, & prorsus ad vnu a fide defecissent. Nam si Romæ fuerat coelecta ecclesia Christi, priusq; ibi paulo prædicasset, vt & fuisse cōpertissimum est, nemini dubium esse potest quin per eum p̄ntiā & viuā p̄dicationē, eadē facta sit cōfirmatio. Adde, q; nec eius tpiis, ecclesia decrescere facile potuit quū, vt Hilari⁹, viij, de trinitate testatur, Hoc habet p̄ priū ecclesia christiana, vt dū persecutionē patitur floreat, dum opprimitur crescat, dum cōtemnitur persistat, dum laeditur vincat, dum arguitur intelligat, tunc stat, quū superari videatur. Hæc Hilari⁹. Supfuit igit̄, qn̄ Paulus sec' o Romā aduenit, christianorum illic aliqua multitudo. Sed nec ista multitudo pastore caruit, quē & sub se multos habere coadiutores necesse fuit. Vides igit̄ ut Paulus istos non exclusit, quū dixerit, Lucas mecum est solus. Cæterū nec ijs verbis, recentiores quosdā exclusit comites. Nā vt in eadē ep̄la testatur, tū p̄ntes habuūt Eubulū & Pudentē, Linūs & alios ij, Timot. vlti, fratres. Sic em̄ in epistolæ suæ calce scripsit. Salutat te Eubulus, & Pudens, & Linus, & Claudia, & fratres oēs. Pro veterib⁹ atq; comitib⁹ locutū fuisse paulū oportet, quū dixerit, Lucas mecum est solus. Nam & ipsos ante noiauit, Demas (inquit) me reliquit, amplex⁹ præsens sacerdūlū, & pfect⁹ est Tefsalonicā, Crescens in Galaciā, Titus in Dalmatiā, Lucas mecum est solus. Liquebat igit̄ aduersariū hoc sophisma sicut & cætera priora de nihilo struere fuisse conatum.

Hilarius,
Propriū chris-
tianæ ecclesiæ,

PERSVASIO Q VINDECIMA:

Præter epistolæ iam dictas, Pauli e Roma missas, sunt quædā alię familiariores responsuāt epistolæ ipsi⁹ ad Senecam, Neronis imperatoris præceptorē scriptæ, quas ego nonnullis argumentis, tunc fuisse scriptas arbitror, cū Paulus secundo iā Neroni præsentaretur. Primum, quia iam Nero Cæsar furibundus, atrox, petulcus, adulter, & omni prope viciorū contagio fuerat pollutus, quod de priori eius quinquennio nullus credere potest. Secundo, quia id tpi Paulinæ quædam epistolæ, quas vbi in priori captiuitate Rome teneret, ad quasdā ecclesiæ direxerat,